

Εἰς τὸ Θερμικὸν ἐργοστάσιον ὑπάρχουν δύο πετρελαιομηχαναὶ συστήματος «Ντιζελ» δυνάμειος 26 ἵππων ἐκάστη τὸ δὲ παραγόμενον ρεῖμα εἶναι ἐπίσης ὑψηλῆς τάσεως 8.000 ὄβλτ.

Αὕτη ἐν συντομίᾳ ἡ ἱστορία τοῦ ἔργου. Οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἐκμετάλλευσιν τούτου ἄς ἐλπίσωμιεν ὅτι θὰ προχωρήσουν μὲ ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τούτου πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ προορισμοῦ.

ΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥ 1899 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΩΝ ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΤΣΗΣ

Μία δεκαετηρὶς συμπληροῦται κατ' αὐτὰς τοῦ ἡ μῶρα ἐστέρησε πολῦτιμον τῶν Πατρῶν τέκνον, τὸν ἀλησμόνητον Δημήτριον Βότσην. Ἡ ἔλλειψις τοῦ ἀφῆκε κενὸν δυσαναπλήρωτον μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν τοῦ τῶν παρακολουθησάντων τὴν ἑλλην δρᾶσιν αὐτοῦ. Ὁ Βότσης ἐπὶ 14 συνεχῆ ἔτη ἐργασθεὶς μὲ πόνον μὲ ἀφροσύσιν μὲ ἰδιαιτέραν στοργὴν καὶ ἀγάπην, κοπιῶν καὶ μοχλοῦν καὶ βασανιζόμενος διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Δήμου καὶ τὴν ἀνάδειξιν τῶν Πατρῶν εἰς ἐπιτρανεστέραν τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων, ἐν ἀπεκόμισε κέρδος τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐνδειαν. Διότι εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Βότσης ἀπέθανε ἀμίπτωχος, ἐνῶ ἠδύνατο ἀρκετὸν πλοῦτον γ' ἀποκόμιση ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ἐργασίας του. Ἐπιστήμων ἄριστος, κατεῖχε περιφανῆ θέσιν μεταξὺ τοῦ διηγηγορικοῦ κόσμου καὶ πελατεῖαν πρωτεύουσαν. Ἐπιστημονικὴ μόρφωσις, δόξης ἀντιλήψευς, εὐφυΐς, χαρακτήρ εὐθύς, τίμιος, ἀδάμαστος καὶ ἀκαταπύνητος ἐργάτης τῆς ἀληθείας, ἀφιλοκερδής, λευκὸς τὴν ψυχὴν, ἰδοῦ προτερήματα ἐξαιρετικὰ, θλίνα τὸν ἐπέδαλον ἀμέσως εἰς τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην ἅμα τῇ ἐμφανίσει αὐτοῦ, ὡς διηγήρου, ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν Πατρῶν. Ἡ μνήμη τοῦ Δ. Βότση θὰ μείνῃ αἰώνια. Καταγόμενος ἐκ γονέων εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1847 εἰς τὴν συνοικίαν Γαῖδδι. Εἰς ἡλικίαν 21 ἔτους ἐλάμβανε τὸ διπλωμα τῆς νομικῆς. Τῷ 1869 ἐνεφανίζετο εἰς τὰς τάξεις τῶν δικηγόρων τῆς πόλεώς μας. Εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τοῦ

1891 ὡς δημοτικὸς σύμβουλος ἦρε νίκην περιφανῆ, ἣ δὲ ὑπεροχή του τὴν ἀνέδειξεν ἀμέσως εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου. Μετὰ μεγάλης προθυμίας καὶ ἐμπλεος ἐνθουσιασμοῦ ἀποσιύθη εἰς τὰ νέα του καθήκοντα παρασχὼν πολῦτιμον τὴν συνεργασίαν του εἰς τὸν τότε Δήμαρχον. Τὸ ἐπιδειχθὲν μεγάλο ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν γενέτειράν του καὶ τὰ λαμπρὰ καὶ ἀνεκτίμητα προτερήματά του συναπεκόμισαν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀσθήματα ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης, ἐκδηλωθέντα εἰς τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1895. Ἡ δρῶσις αὐτοῦ, ὡς βουλευτοῦ ὑπῆρξε λίαν ἐξυπηρετικὴ τῶν συμφερόντων τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος. Εἰς τὴν Βότσην ὀφείλεται κυρίως κατὰ μέγα μέρος τὸ εἰσαχθὲν τότε εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ψηφισθὲν νομοσχέδιον περὶ παρακρατίσεως τῆς σταφίδος, τὸ ὁποῖον ἐξήγαγεν ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν τὸν τότε σταφιδικὸν πληθυσμὸν τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἀνέσπειρε τὴν ἐπερχομένην πανωλεθρίαν. Ἔτερον ζήτημα, ἣ λύσις τοῦ ὁποῦ ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Βότσην ἦτο τὸ τῆς ἀνεγέρσεως μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ τοῦ Πολιούχου τῆς πόλεώς μας Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Ὁ Βότσης εἰσηγήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐψηφίσθη ἀργότερον, ἐξασφαλίσας τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου Ναοῦ. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἐμπόριον τῶν Πατρῶν ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Ἰσχυε τότε νόμος, ἐξαιρετικῶς ἐν Πάτραις, ὅστις εἶχε φυγαδεύσει τὸ ἐμπόριον τῶν Πατρῶν. Κατὰ τὸν ἄξιον αὐτὸν νόμον τὰ εἰσαχόμενα εἰς τὸν Δῆμον Πατρέων ὄνια καὶ ἐμπορεύματα, τὰ προωρισμένα πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν, ὡς καὶ τὰ προσωρινῶς ἐναποτιθέμενα ἐνταθῶ. προωρισμένα δὲ δι' ἄλλους Δῆμους, ὑπέκειντο εἰς δημοτικὴν φορολογίαν. Ὁ Βότσης ἐπεδίωξε καὶ κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κατάργησιν τοῦ Νόμου τούτου. Ὁ Βότσης οὐδέποτε ἐργάζετο διὰ τὸ χρῆμα. Ἡ ἀφιλοκέρδεια του ἦτο φαινόμενον. Ἦρκει εἰς αὐτὸν ἣ ἡλικιῆ ἀμοιβή, ὑπὲρ τῆς χρηματικῆς. Ὅταν, βουλευτῆς ὢν, ἣ Λιμενικῆ ἐπιτροπὴ Πατρῶν τοῦ προσέφερεν 20 χιλ. δραχμὰς ὡς ἀμοιβὴν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τοῦ λιμένος εἰς τὴν ἐκκαρμύσασαν τότε σοδαρωτάτην ὑπόθεσιν τοῦ ἐργολάδου τοῦ λιμένος Μανιάκ, πεισθέντος παρὰ τοῦ Βότση νὰ λάβῃ πρὸς ὀλοσχερῆ ἐξό-

φλησιν τῶν ἀξιώσεων του παρὰ τοῦ Λιμενικοῦ ταμείου ἐν ἑκατομμύριον δραχμῶν ἀντὶ τῶν δέκα ὡς ἔγγιστα ἑκατομμυρίων ἀτινα ἡξίου, ὁ Βότσης τὰς ἐπέστρεψε πάλιν δικαιολογούμενος ὅτι τὰς ὑπηρεσίας του προσέφερον ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς πόλεως. Οὕτως ἦτο ὁ Βότσης: ἀνθρώπος ἐξαιρετικός. Εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1899 οἱ συμπολίται του τιμῶντες αὐτὸν τὴν ἐξέλεξαν Δήμαρχον. Πολλοὶ θὰ ἐνθυμοῦνται δεδαίως τὴν οἰκτρὰν οἰονομικὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὅποian εὐρίσκειτο τότε ὁ Δήμος. Ὑπῆρχον τεράστια χρέη ἀπὸ τοῦ 1870 μέχρι τοῦ 1899. Ὁ Βότσης διὰ διαφόρων συνδυασμῶν κατώρθωσεν ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος νὰ ἐξοφλήσῃ ἕλα τὰ χρέη τοῦ Δήμου καταστάλων περὶ τὸ ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον δραχμῶν. Διακωνίσας τὰ οικονομικὰ τοῦ Δήμου ἐπεδόθη μετὰ ζήλου καὶ ἐργατικότητος ἀπαραιμίλλου εἰς τὴν κατασκευὴν ἔργων. Πρῶτον ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος τῆς ὑδρεύσεως. Ἡ πόλις ὑδρεύετο ἐκ τῶν πηγῶν Ρωμανοῦ, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὅμως αἱ πηγαὶ αὐταὶ ἐστείρευσαν, παρέχουσαι ποσότητα ὕδατος ἐντελῶς ἀνεπαρκοῦς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως. Ὁ Βότσης κατόρθωσεν ἐν μέσῳ πλείστων δυσχερειῶν καὶ ἀνευ δανείου νὰ διοχετεύσῃ τὸ ὕδωρ τῶν παρὰ τὸ χωρίον Βελδίτσι ἀφθονοτάτων πηγῶν Βελουχίου εἰς τὴν πόλιν, ἣ ὅποια ἀπέκτησεν ὕδωρ οὐχὶ μόνον ἀφθονον ἀλλὰ καὶ ὑγιεινόν. Πρὸς τοῦτοις κατεσκεύασε νέαν μεγάλην δεξαμενὴν διπλασίας χωρητικότητος τῆς παλαιᾶς, συνεπλήρωσε τὸ ἐσωτερικὸν ἐκκυστον ὑδρεύσεως, ἐτοποθέτησε τρεῖς σωλῆνας ἀγωγοὺς μεγάλης διαμέτρου διὰ τὴν ὑδρευσιν τῆς πόλεως ὡς καὶ νέους σωλῆνας εἰς ὄλας σχεδὸν τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ἐπίσης ἐτοποθέτησε πολλὰς κρύνας εἰς διάφορα σημεία τῆς πόλεως καὶ κατεσκεύασε περὶ τὰ 10 ὑδραγωγεία εἰς τὰ περίξ χωρία τῶν Πατρῶν.

Παραλλήλως πρὸς τὰ ἔργα τῆς ὑδρεύσεως ὁ Βότσης ἐπελήφθη καὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνεγέρσεως σφαγείων, φρονῶν ὅτι διὰ τούτων θὰ ἐπροστατεύετο καὶ θὰ ἐξησφαλίζετο ἡ δημοσία ὑγεία. Καὶ διὰ δαπάνης προερχομένης καὶ ταύτης ἐκ τῶν πόρων τοῦ Δήμου ἀνίγειρε τὰ παρὰ τὴν παραλιακὴν ὁδὸν Ἰτεῶν καὶ ὀλίγον ἐξώθεν τῶν Πατρῶν σφαγεῖα, ἐφάμιλλα τῶν Εὐρωπαϊκῶν τοιούτων. Εἰς ταῦτα διεξάγεται καθημερινῶς ἐπιθεώρησις τῶν

σφαζομένων ζώων, ὡς καὶ τῆς δικτηρήσεως τῆς καθαριότητος ἐν αὐταῖς, ὑπὸ τῶν δύο κτηνιάτρων τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐοῦ ἡλίδος τῶν ἐδρευόντων ἐν Πάτραις.

Συνεχίζων τὸ πρὸς τὴν πόλιν ἐνδιαφέρον του ὁ ἀείμνηστος Βότσης καὶ ἐν τῇ ἐξαιρετικῇ αὐτοῦ μερίμνῃ πρὸς καλλωπισμὸν καὶ ἐξυγίανσιν τῆς πόλεως δὲν ἐφέσθη οὐδεμιᾶς δαπάνης ἵνα κατασκευάσῃ ὑπονόμους καὶ εἰς τὰς μαλλον ἀπομεμακρυσμένας συνοικίας. Ἐκ παραλλήλου προέβη εἰς τὴν ρύμοτομίαν τῆς ἀνω καὶ κάτω πόλεως καὶ ἐσκιρρῶστρωσε τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, τὰς ἐξοχικὰς τοιαύτας, ὡς καὶ τὰς τῶν πλησίον χωρίων. Ἀνεκαίνισε τὴν πλατεῖαν Γεωργίου Α' συμπληρώσας τὴν δειροφύτευσιν αὐτῆς. Ἐπίσης ἐπεσκεύασε καὶ ἐκαλλώπισε καὶ τὰς λοιπὰς τῆς πόλεως πλατείας. Ἐγκατέστησεν ἐπαρκῆ ἀριθμὸν καθαρῶν καὶ εὐπροσώπων οὐρητηρίων καὶ ὀποχωρητηρίων καὶ ἐν γένει διὰ τῆς λήψεως σειρὰς μέτρων κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλῃ θαυμαστὴν καθαριότητα εἰς τὴν πόλιν. Καὶ διὰ τὴν φωτισμὸν τῆς πόλεως δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἐπιδείξῃ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον. Ἄμα τῇ ἀναλήψε- τῶν Δημορχιακῶν καθηκόντων του ἡ πόλις ἐφωτίζετο δι' ἕξαι- κοσίων ὡς ἔγγιστα φανῶν. Ὁ Βότσης τοὺς ἠΐξησέν εἰς 1360 ἐπεκτείνας τὸν φωτισμὸν καὶ εἰς τὰς διαφόρους συνοικίας τῆς πόλεως. Ἡ ἀγαθοεργὸς αὐτοῦ ψυχὴ καὶ ὁ διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀδυνάτους πόνος του δὲν τοῦ ἐπέτρεψαν νὰ μὴ δείξῃ τὸ ἀνάλο- γον ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα. Ἐπὶ Δη- μητρίου Βότση τὸ Δημοτικὸν μας Νοσοκομεῖον ἀνεκαίνισθη ἄρ- δην, διαρρυθμισθὲν καὶ ἐπεκταθὲν καταλλήλως οὕτως ὥστε νὰ δύ- ναται νὰ συμπεριλάβῃ μεγάλον ἀριθμὸν ἀσθενῶν. Χάρις εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσι περίθαλψιν περὶ τὰς 2000 ὡς ἔγγιστα τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν τῶν πολέμων τοῦ 1912—1913. Ἐπὶ Βότση ἐγένετο καὶ τὸ νέον μεγαλοπρεπὲς οἴ- κημα τοῦ Πτωχοκομεῖου, ὅπερ ἀνελλιπῶς ἔκτοτε λειτουργοῦν ἐκτελεῖ τὸν μεγάλον προορισμὸν τοῦ στεγάζον ἀρκετὸν ἀριθμὸν πτωχῶν. Ἐπίσης ἐπὶ Δημάρχου Βότση ἐξησφαλίσθη ἡ κανονικὴ καὶ ἀπόσκοπος λειτουργία ἐτέρου φιλανθρωπικοῦ ἰδρυμάτος τοῦ Δημοτικοῦ Βρεφοκομεῖου, εἰς ὃ εὕρισκουν ἄσυλον καὶ παρηγο- ριὰ πολλὰ παιδιὰ, ἅτινα ὠδήγησαν μέχρις ἐκεῖ ἡ ἀστοργία καὶ

ἡ σκληρότης τῆς μάνας.

Ὁ Βότσης ἀντιλαμπανόμενος ἔτι ἡ Ἴδρυσις θεραπευτηρίου γυναικῶν ἠθελὲν ἐξυπηρετήσῃ μεγάλως καὶ τὴν δημοσίαν υγείαν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς κοινοῦνίας καὶ πολιτείας δὲν ἐδίστασε νὰ διαθέσῃ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀναγκαζομένων ἐπίπλων, σκευῶν καὶ θεραπευτικῶν ἐργαλείων.

Ἐτερον μέγα ἔργον ὀφειλόμενον καὶ τοῦτο εἰς τὴν ἀκκταπόνητον καὶ ἐπιμόνον προσπάθειαν τοῦ Δημητρίου Βότση εἶνε τὸ τῆς συγκοινωνίας τῆς πόλεως. Τυγχάνει τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅτι μέσα ἱκανὰ πρὸς πραγματικὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς συγκοινωνίας τῶν πόλεων δὲν ὑπῆρχον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς ἀπάσας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, μηδὲ τῶν Ἀθηνῶν ἐξαιρουμένων. Ὁ Βότσης τὸ πρῶτον εἰσήγαγεν ἐν Ἑλλάδι τὸ σύστημα τῆς ἠλεκτρικῆς ἐλξέως ἐν ἔτει 1902.

Ἐτερον μέγα ἔργον τὸ ὅποιον ἔδωσε ζωὴν καὶ κίνησιν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν συνοικίαν Κανδρινίκα ἦτο ἡ ἀγορὰ ἐν αὐτῇ γηπέδων μεγάλης ἐκτάσεως, ἐπὶ τῶν ὅποιων ἀνηγέρθησαν οἱ μεγάλοι στρατώνες. Ταύτους στρατώνας οὐδὲ αἱ Ἀθηναὶ ἔχουν ἀποκτήσει. Ἐπίσης ἐπὶ Βότση ἐγένετο τὸ νέον δημαρχεῖον, πολὺ ὑπέρτερον τοῦ τῆς πρωτεύουσῆς, κατασκευασθὲν καὶ τοῦτο διὰ τῶν τακτικῶν τοῦ Δήμου δαπανῶν.

Ὁ Βότσης συνεχίζων τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου γαοῦ τοῦ Ἀποστόλου Ἀγδρέου, ὅπερ εἶχεν ἐπιδείξῃ καὶ ὡς βουλευτῆς, κατάρθωσε ἐν συντόμῳ σχετικῶς διαστήματι νὰ γίνουσι τὰ σχεδιαγράμματα καὶ ἡ θεμελίωσις, τοῦ ἔργου, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐτιμήθη διὰ τοῦ χρυσοῦ σκαυροῦ τοῦ Σωτήρος, ἰδιοχείρως ἐγχειρισθέντος εἰς αὐτόν, ὑπὸ τοῦ τότε Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α' κατελθόντος ἐν Πάτραις ἵνα καταθέσῃ τὸν θεμελίον λίθον.

Ἰδιαιτέραν μέριμναν κατέβαλεν ἐπίσης διὰ τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ διὰ τὴν δημοτικὴν βιβλιοθήκην τὴν ὁποῖαν ἐτροφοδότησε καταλλήλως, διὰ χιλιάδων τόμων βιβλίων καὶ συγγραμμάτων. Ὁ χῶρος τῶν στηλῶν τούτων δὲν ἐπιτρέπει δυστυχῶς εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν καὶ ἔρευναν τῆς 14ετοῦς κοπιώδους καὶ

ἐπιμόνου ἐργασίας τοῦ ἀειμνήστου. Ἔχομεν τὴν γνώμην ὅμως ὅτι ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ ἔστω καὶ ἀργὰ πρέπει ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἐκδόσεως ἰδίου βιβλίου ἐνθα ν' ἀντικατοπτρίζεται καὶ ἐξιστορεῖται λεπτομερῶς ἡ μεγαλουργὸς δρᾶσις καὶ ἐργασία τοῦ ἀνδρός. Ἐνα τοιοῦτον ἔργον θ' ἀποτελέσῃ μνημείουνον πνευματικὸν καὶ θὰ παραδειγματίσῃ τὰς παρούσας καὶ μελλούσας γενεὰς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν παντὸς ὑψηλοῦ καὶ ὠραίου. Ἀλλὰ καὶ καθήκον ἐπιβαλλόμενον ὑπαγορεύει τὴν τοιαύτην πράξιν. Ἄν προεκηρύσσετο ἕνας διαγωνισμὸς διὰ τὴν συγγραφὴν τούτου θὰ ἐκέντριζεν ὑποθέτομεν πολλῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων τὴν φιλοτιμίαν. Αὗται ὑπῆρξαν περίπου ἐν πάσει συντομίᾳ αἱ ἀλχησιμόνητοι ὑπηρεσίαι, ἅς διὰ τὴν πόλιν προσέφερον ὁ ἐξαίρετικὸς αὐτὸς ἀνθρωπος, τὸν ὅποιον μετὰ πραγματικῆς ὀλίψεως καὶ μετὰ δάκρυα συνῴδευε πρὸ δεκαετίας σύμπασα ἡ πόλις τῶν Πατρῶν μέχρι τῆς τελευταίας αὐτοῦ κατοικίας. Αἱ Πάτραι ἀναμείβουσαι τὰς πράξεις τοῦ Δημητρίου Βότση ἀνήγειραν τὸν ἀδριάντα αὐτοῦ εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς πλατείας τῶν τριῶν συμμάχων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗΣ

Τὸν Δημήτριον Βότσην ἐν τῇ δημαρχίᾳ τοῦ Δήμου Πατρέων διεδέχθη ὁ Δημήτριος Ἀδρικόπουλος Μπουκαούρης ἐκλεγείς τοιοῦτος κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1914 διὰ μεγάλης πλειοψηφίας. Ὁ κ. Μπουκαούρης κατάγεται ἐξ ἐπιφανοῦς τῶν Πατρῶν οἰκογενείας. Ὁ πατὴρ του, Ιατρός, ἐξέλιπε προώρως ἐν τῇ εὐσυνειδήτῃ ἐξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματός του. Οἱ ἐκ μητρὸς συγγενεῖς του, τῆς ἀρχαίας Πατρινῆς οἰκογενείας τῶν Μπουκαουρέων, ὑπῆρξαν μιὰ τῶν διαπρεπεστέρων οἰκογενειῶν τῶν Πατρῶν. Ὁ πάππος του διετέλεσε μετὰ τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν ὁ πρῶτος Δήμαρχος Πατρέων. Ἀνατραφεὶς μετ' ἀρχὰς αὐστηρᾶς οἰκογενειακῆς παραδόσεως, ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τῶν πλέον εὐγενῶν ἀσθημάτων πολιτικῆς φιλοδοξίας, προικισμένος μετὰ ἀρκετὰ χαρίσματα καὶ μετὰ μόρφωσιν σπανίαν, εὐθύς, τίμιος, ἐρ-